Р Е Ш Е Н И Е
№ 43867

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 81 състав,** в публично заседание на 05.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **9320** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.
Образувано е по жалба на Д. Ю. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], вх.Б,ет.3, ап.32 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ №26-4332-003574/15.07.2026г. изд. от М. Т. на длъжност полицейски инспектор при СДВР – Отдел „пътна полиция“ за налагане на ПАМ по чл. 171 т.1 б. „з“ подб. „гг“ от ЗДвП- временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП.
В жалбата се навеждат основания за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ.Посочва се, че жалбоподателят не е собственик на МПС и не е знаел за дерегистрацията на МПС и не е извършил нарушението като основание за налагане на ПАМ.Иска се отмяна.В съдебно заседание, жалбоподателят и своевременно призован не се явява, представлява се от адв.И., преупълномощена от адв.Ж.,която поддържа жалбата. Освен това акцентира на обстоятелството, че след претендираното нарушение е сключена и заплатена ЗЗ „Гражданска отговорност“ .Претендират се разноските за внесената държавна такса.
Ответникът - полицейски инспектор при СДВР – Отдел „Пътна полиция“ , редовно и своевременно призован, не се явява, но от същия, чрез юрк. К. са представени писмени бележки в която изразява становище за неоснователност на жалбата. Заявява и претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
СГП не изпраща представител и не изразява становище по спора.
Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени

представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
С обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ №26-4332- 003574/15.07.2026г. изд. от полицейски инспектор при СДВР - Отдел „пътна полиция“, на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ подбуква „ гг“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП. ЗППАМ е основана и на фактическите констатации по АУАН серия GA № 5334264/11.07.2026г. като фактическите съображения на административния орган са, че на 10.07.2026г. около 23,56 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]жалбоподателят е управлявал МПС - лек автомобил С. Ц. с регистрационен номер С., собственост на Ц. Х. Я., като посоченото МПС е било със служебно прекратена регистрация на 23.06.2026г. по реда на чл. 143, ал.10 от ЗДвП. Прието е в ЗППАМ, че водачът е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, като основание за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ подбуква „ гг“ от ЗДвП. В АУАН нарушението е квалифицирано по чл.140 ал.1 пр.1 от ЗДвП- управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, като е посочено, че регистрацията е била служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата.
Видно от представените от жалбоподателя доказателства е сключена ЗЗ гражданска отговорност на автомобилистите за въпросното МПС с начало на застрахователното покритие от 12.07.2026г.
От представените от ответника с преписката доказателства е видно, че въпросното МПС е регистрирано на собственика Ц. Х. Я., както е видно и че служебно прекратената на 23.06.2026г. регистрация, поради липса на застраховка, впоследствие е възстановена служебно на 12.07.2026г., поради получено уведомление от Гаранционния фонд за сключена валидна застраховка
По делото са приети като доказателства представените с изпратената по електронен път административната преписка такива, доказателства за компетентност на органите, издали АУАН и ПАМ, доказателства за връчване на ЗППАМ, акт за установяване административно нарушение и ЗППАМ. Приложени са доказателства за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за управляваното от жалбоподателя МПС, чужда собственост.
По делото е разпитана свидетелката К. К., чиито показания, като неопровергани се кредитират, която е дала показания в насока, че жалбоподателят не е знаел за служебно прекратената регистрация на МПС- то.
При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на АССГ прави следните правни изводи:
Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна, като съображенията са следните:
На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП. С оглед представените заповеди, издадени съответно от Министъра на вътрешните работи и от Директора на СДВР, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган .
Оспорената ЗППАМ е издадена в изискуемата писмена форма. В заповедта са посочени правните основания за издаване на акта - чл. 22 ЗАНН и чл.171, т.1, б.“з“ - „гг“ от ЗДвП. Като фактически основания, мотивирали органа да постанови заповедта, са посочени съставеният АУАН,

фактическата обстановка във връзка с констатираното нарушение, както и нарушената правна норма. В практиката, опцията мотивите на административния орган да съществуват в друг документ, се прилага постоянно, не противоречи на закона и е в съответствие с ТР № 16/1975 г. Мотивите на издателя на административния акт, с оглед на които се извършва упражнявания от съда контрол, следва да бъдат инкорпорирани в самия акт, като изрично се посочат в него или съгласно ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС на РБ се приобщят други документи, съставени с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни или подчинени на издателя на акта длъжностни лица или органи. Описаните в акта за установяване на административно нарушение фактически обстоятелства за претендираното административно нарушение по ЗДвП съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. АУАН е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическите обстоятелства на акта по смисъла на чл. 59, т. 4 АПК. Предвид наличието на посочени фактически и правни основания за издаването на заповедта, от които става ясно от кои юридически факти органът черпи упражненото от него публично субективно право и писмената форма на акта, съдържащ необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК, настоящият състав на съда приема, че е спазена установената форма за издаване на административния акт.

В производството по издаване на оспорената заповед не е допуснато и съществено нарушение на административнопроизводствени правила, следователно такова, което да е повлияло или би могло да повлияе върху съдържанието на обективираното в акта властническо волеизявление.

Оспорената заповед е издадена в противоречие със закона и е несъответна на целта му.

Разпоредбата на чл.171, т.1, б.“з“ – „гг“ от ЗДвП (ДВ, бр.64 от 2025г., в сила от 07.09.2025г)/, предвижда налагане на принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелство на управление на моторно превозно средство на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от шест месеца, за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5 от ЗДвП.

В случая с процесната ЗППАМ на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл.171, т.1, б.“з“ – „гг“ от ЗДвП - временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Нарушението, за извършването на което е приложена процесната ПАМ спрямо водача, е за управление на автомобил, чиято регистрация е била служебно прекратена поради несключена застраховка „Гражданска отговорност“ по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Посочената норма на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП в редакцията й след измененията (ДВ, бр. 64 от 2025г., в сила от 07.09.2025г.), регламентира служебно прекратяване на регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, като служебно прекратената регистрация на ППС се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал.6 или по желание на собственика, след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

След измененията на ЗДвП, включително към датата на издаване на обжалваната заповед, отпаднало се явява законовото изискване за уведомяване на собственика на МПС от съответните органи на МВР за прекратена регистрация на автомобила в хипотезата по чл.143, ал.10 от ЗДвП. Считано от 01.08.2025г. обаче, нормата на чл.574, ал.10 от Кодекса за застраховането (КЗ) регламентира, че Информационният център уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на

автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка. Според чл.574, ал.11 от КЗ, когато в срока по ал.10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява компетентния за регистрацията на пътни ревозни средства в Република Б. орган, да прекрати регистрацията на превозното средство.
От горното следва извода, че установеното задължение за уведомяване по чл.574, ал.10 от КЗ е съществено изискване за законосъобразност на прилаганите правни последици, с които законът свързва липсата на сключен, валиден и действащ договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, в това число на налаганите административни санкции и принудителни административни мерки, тъй като именно с това нормативно установено изискване се обезпечава спазването на основните принципи по чл.4 и чл.6 от АПК - за законност и съразмерност.
По делото няма доказателства за извършено уведомяване на собственика на автомобила за липсата на валиден договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите относно въпросното МПС нито от Гаранционния фонд, нито от Информационния център, поради което не може да се приеме, че е изпълнен фактическият състав на чл.574, ал.10 от КЗ, че да се пристъпи към изпълнение на изискването по чл.574, ал.11 от КЗ, съответно да се прекрати служебно регистрацията на автомобила в хипотезата на чл.143, ал.10 от ЗДвП, което да обоснове прилагането на процесната ПАМ за управление на МПС, чиято регистрация е била служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 от ЗДвП. В тежест на правоприлагащия орган е да устави и да докаже съществуването на всички релевантни факти и обстоятелства, обуславящи наличието на възприетата материалноправна предпоставка за налагане на ПАМ; доказателства за уведомяване на собственика на автомобила по чл.574, ал.10 от КЗ следва да са били събрани към момента на извършеното служебно прекратяване на регистрацията на автомобила по реда на чл.143, ал.10 от ЗДвП, респективно към датата на постановяването на акта за налагане на ПАМ по чл.171, т.1, б.“з“ – „гг“ от ЗДвП. С оглед горното е налице недоказаност на елемент от административното нарушение, извършването на което е възприето като материалноправно основание за прилагането на процесната ПАМ.
Съгласно чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания, за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Целта на прилагане на ПАМ по чл. 171 от ЗДвП е за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.
Принудителните административни мерки (ПАМ), каквато е и процесната, са една от проявните форми на властническата гаранция за точно осъществяване на надлежно, нормативно установено, материално правило за поведение, било като изключат предпоставките, то да бъде нарушено, било като преустановят, деянията предприети в нарушение на същото или изключат предпоставките за настъпване на вредни последици от противоправното деяние или респективно имат за последица, отстраняване на вече настъпили вредни последици от такова деяние.
Тези принудителни мерки по правното си естество не съставляват административни наказания - те не са насочени към личността на дееца - да санкционират неправомерното му поведение, макар и да са форма на административна принуда. Поради това, за разлика от административното наказание, което трябва да бъде изтърпяно, както е наложено за съответен период от време, през който е постановена принудата (например временното лишаване от право да се упражнява

определена професия или дейност) действието на наложената административна мярка е обосновано и допустимо единствено до момента, до който тя има за фактическа последица, предотвратяване и преустановяване на нарушението, съответно предотвратяване или отстраняване на вредните последици от същото.
Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Така прекратената регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. В случая, административният орган е отнел СУМПС на водача, тъй като полицейският орган е установил, че управляваният от жалбоподателя автомобил е с прекратена служебно регистрация по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, поради липса на валидна задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. По делото обаче е представена застрахователна полица за заплатена застраховка "Гражданска отговорност" с начало на застрахователното покрие от 12.07. 2026г. и регистрацията е служебно възстановена.
След като от 12.07.2026г. е налице валидна застраховка, административният орган, като е издал след това ЗППАМ от 15.07.2026г. , е издал заповедта в противоречие с целта на закона. Това е така, тъй като дейността е била приведена в съответствие с нормативното предписание на 12.07. 2026г. със сключването на визираната застраховка, а прилагането на ПАМ впоследствие със заповедта от 15.07.2026г. спрямо жалбоподателя е придобило санкционен характер, какъвто ПАМ не би следвало да има.
Предвид изложеното съдът намира, че са налице предпоставките за отмяна на наложената ПАМ.
Жалбоподателят претендира разноски, поради което ответникът следва да бъде осъден да му заплати такива доказаните такива с оглед изхода на спора. Разноски са направени и доказани в размер 5,11 евро – държавна такса.
Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, в настоящия състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по оспорването по жалба на Д. Ю. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], вх.Б,ет.3, ап.32, Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ №26-4332-003574/15.07.2026г. изд. от полицейски инспектор при СДВР – Отдел „пътна полиция“ за налагане на ПАМ по чл. 171 т.1 б. „з“ подб. „гг“ от ЗДвП- временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП.
ОСЪЖДА СДВР да заплати на Д. Ю. М., ЕГН [ЕГН] сумата от 5,11 евро за заплатена държавна такса.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: